tallet jo netop ikke vil indrømme Betaling derfor, og forsaavidt ere vi altsaa i Samstemning.

Det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Estrup) gjorde vel Flertallet adskillige Indrømmelser, men dog altid med nogle Modifikationer. Navnlig gjorde han den Bemærkning, at det vel ganske vist var saa, at der efter Regjeringens Forslag vilde fremkomme en Ulighed; men at saadanne Uligheder jo fremkom i mange Forhold, og han nævnede som et Exempel herpaa, at Soldaternes Lønning saaledes i Virkeligheden ingenlunde er lige for Alle. Herved kommer jeg da igjen til det, som jeg før betegnede som en Hovedforskjellighed i Betragtningen mellem Flertallet i Udvalget og andre ærede Medlemmer. Vi kunne efter Flertallets Mening dog virkelig ikke sammenligne Snekastningen med Soldatertjenesten, især siden Stillingsvæsenet er blevet afskaffet. Snekastning er et Arbeide, som meget mere, efter hvad det ærede Medlem selv sagde, nærmest maa sammenlignes med Veiarbeide. Men altsaa bør Byrden derved ogsaa fordeles paa samme Maade som Byrden af Veiarbeidet, altsaa ikke efter Hoveder, men efter Formue og Vilkaar; paa denne Maade udredes jo nemlig Veiarbeidet nu i de Kommuner, der ere gaaede ind paa den nye Ordning med Hensyn til samme efter Landkommunalloven. Der var forsaavidt alligevel en stor Misforstaaelse tilstede hos det ærede Medlem, naar han sammenlignede Arbeidet ved Snekastningen efter Regjeringsforslaget med Veiarbeide. Thi vel skal der efter Regjeringsforslaget paa samme Maade som for Veiarbeide gives Betaling for Snekastningen; men selve Arbeidet skal ikke efter Regjeringsforslaget udredes paa samme Maade som Veiarbeide. Om dette er det jo netop ikke bestemt, at enhver Mand i Sognet, rig eller fattig, skal gjøre netop det samme Arbeide for den samme Betaling, og, hvis saa var, saa vilde ogsaa den samme Uretfærdighed være tilstede med Hensyn til det som efter Regjeringsforslaget med Hensyn til Snekastningsarbeidet. Man fordeler jo meget mere Byrden af Veiarbeidet efter Hartkornet eller nu paa mange Steder, i Henhold til Landkommunalloven, efter Formue og Leilighed, altsaa efter vedkommende Persons Evne. Ved at sammenligne Snekastningsarbeidet med Veiarbeidet kommer man saaledes tildels ind paa Mindretallets Betragtning, og Flertallet kan forsaavidt meget godt slaa sig tiltaals med at tage Sagen fra det Synspunkt. — Det ærede Medlem fremdrog en Yttring af mig før, som han syntes at tillægge megen Vægt, men som hverken jeg eller Flertallet har tillagt nogen stor Vægt, og som derfor heller ikke er nævnt i Betænkningen. Det var den Yttring, at det synes ganske naturligt, at de, som ere mest interesserede i et saadant Arbeide, og som have mest Fordel deraf, ogsaa bør være dem, der hovedsagelig bære Byrden derved. Han bemærkede dertil, at det ogsaa vilde blive Tilfældet efter Regjeringsforslaget, idet den Betaling, som efter dette skal ydes for Snekastningen, jo vil blive fordelt efter den større og mindre Besiddelse eller efter Formue og Leilighed. Ligeoverfor denne Bemærkning maa jeg igjen fremhæve, at Betalingen kun er det Subsidiære, og at Byrden er selve Arbeidet. Saalænge som man siger, at den Ene ikke skal arbeide for den Anden, men at Enhver skal gjøre Arbeidet efter sine Vilkaar, saa er det — som jeg tillod mig at nævne i Begyndelsen af mit første Foredrag — ligegyldigt, om man sætter Betalingen saa eller saa; men, saa saare man gaar udenfor dette Princip og siger, at Enhver skal gjøre Arbeidet ganske i Almindelighed, og at det i Grunden er ligegyldigt, om den Ene gjør Lidt eller Meget, saa er det jo det Samme som at sige, at Gaardmanden og Husmanden skal gjøre lige Meget, idet Enhver af dem faar sin Betaling og skal være tilfredsstillet dermed. Kan nu Nogen paastaa, at det Raisonnement er rigtigt, ja, saa man kan ganske vist forkaste Flertallets Forslag; men det Raisonnement kan Flertallet aldeles ikke godkjende. Byrden af Arbeidet bliver altid trods Betalingen tilstede og vedbliver at være ulige. Jeg har jo allerede før tilladt mig at nævne flere Exempler paa, hvorledes Fabriker og Haandværkere ville kunne komme til at lide meget store Tab ved at blive stillede op som meget store Snekastere. Det vil jo saaledes f. Ex være Tilfældet, naar en Fabrikant eller Haandværker, der beskjæftiger 5—6 Mand, skal møde med disse 5—6 Mand ved Snekastningsarbeide, medens en